

ממעין השילוח

במשנת רבוה"ק מאיז'בצא וראדזין זלה"ה

העלון נתנדב לע"ר רבותינו הקדושים
ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו

פרשת
דברים
שבת חזון

עלון
מס' 98

מי השילוח ח"ב פרשת דברים

מתוך השיעור בספרי רבותינו ז"ע"א
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

**דרך ארוכה ישנו בין השגת אור התורה לקליטתה בלב בקביעות,
וצריך לזה הרבה יגיעות ומכשולות שעל ידם עומד האדם על דברי תורה**

אחד עשר יום מחרב וגו' (א' ב'). היינו כי ענין קבלת התורה הוא שקנו דברי תורה במוחם ושכלם ודעתם, וארץ ישראל רומז לקביעות דברי תורה בגוף כיתד שלא תמוט, וזה שאמר להם משה רבינו ע"ה בעת שקבלתם התורה בחורב נדמה לכם שנקבע בלבכם ואין שום מרחק בין המוח להלב כי אחד עשר יום מחרב והם הלכו בג' ימים כמו שמפרש רש"י ז"ל, אבל באמת יש מרחק רב מהמוח לקביעות בלב, והמרחק היא כל המ' שנה שבמדבר וכל המכשולים שהיה להם אז, ועל ידי זה נזדכך לבם שיהיה ראויים ליכנס לארץ ישראל ולקביעות דברי תורה, כי אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם כדאיתא בגמ' (גיטין מג.), וכל הצער והסבלנות שהיה להם היה כדי שאח"כ יקבעו ד"ת בהם בקביעות גמור, ועל זה אמר שלמה המלך ע"ה (תהלים קכז) אם ה' לא יבנה בית וגו' אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא, היינו לידיד ה' משפיע השי"ת דברי תורה בלבו אף בעת שהוא ישן ואינו מיגע עצמו כל כך ועל עצמו אמר זה.

שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א

לפני ה' ע"י האדם שהוא מרכז ונשמת הכל, ועיקר כל הבריאה הוא בבריאת האדם השלם בדעת ובהכרה ובנשמה אלוקית המתהלך באור החיים לפני ה', רק שהתורה הקדושה היא היא אשר על ידה יבוא האדם אל שלימותו ואל תכליתו האלוקית, וא"כ הרי שהתורה היא נבראת למען ישראל להשלים נפשם ודעתם על ידה, אבל התכלית היא ישראל שיתקע ויתישב דעת התורה וקדושתה בנפשותם ועל ידה יתגלה ויתברר מי הם, וע"י התורה האלוקית (אשר האור האלוקי מבוררת וגלויה בה בהיותה נתונה מן השמים בתוקף התגלות) תצא לאור מן הכח אל הפועל קדושת נשמות ישראל אל הגילוי והשלימות וזה מוכרח באשר שקדושתם נסתרת וחבויה בגוף העכור בזה העולם ההסתר אשר הקדושה האלוקית נסתרת בה. הרי מזה שכאן בזה העולם לעת עתה

תכלית הכל הוא נפשות ישראל, אבל בירורם הוא ע"י התורה

אחד עשר יום מחרב וגו' (א' ב'). היינו כי ענין קבלת התורה הוא שקנו דברי תורה במוחם ושכלם ודעתם: עיקר תכלית נתינת התורה לישראל הוא שיקבע בדעתם ובליבם, עד שיתהפכו הם להיות עם קדשו בדעת מבוררת ומזוככת, ודבר זה צריך אריכות זמן ועבודת בירורים להשתנות ולהתהפך ע"י התורה לימודה ועשיתה שישתלמו בקדושתה ובדעת האלוקית עד להיות בשלימות הנרצה מהם.

כי אמנם עפ"י האמת תכלית הכל הוא בשביל ישראל שבשבילם נברא העולם שיכירו וידעו את ה' בדביקות אהבה ואמת למיהוי אחד באחד, והוא הוא חזון אחרית הימים בהשתלמות העולם והבריאה

הש"י, ראשית תבואתה [היינו הפרי והתבואה שרצה להכניס בזריעת העולם] הם נפשות דישראל, והם כוללים כל התורה כולה, רק שאצלם הוא סתום, והתורה הוא פירוש על זה. וכן מי שהגיע לשלימות, אהבת ישראל קודמת שהם העיקר ושורש התורה, ואח"כ הוא התורה לפרש ולהבין המעמקים הגנוזים בכל נפש פרטי מישראל."

"ארץ ישראל" הוא קביעות קדושת התורה בליבות ישראל אחר התבררותם בהר סיני

וארץ ישראל רומז לקביעות דברי תורה בגוף כיתד שלא תמוט: תוכן יעוד ה' לישראל להוציאם ממצרים להביאם ולהושיבם בקביעות ארץ זבת חלב ודבש אחר קבלתם את התורה והתבררות נפשותם על ידה להתקדש בקדושת ה' בדעת שלימה, הוא שאז ישבו לבטח במנוחת שלום בזה העולם בתכלית התיקון כבעת העתיד איש תחת גפנו ותחת תאנתו, כאשר קדושתם מושלמת גלויה ומבוררת ואין לזרים איתם, כי הנה בעודם היותם יוצאים מטומאת מצרים היו צריכים להתנתק מהרע והפחיתות ולקנות דעת הקדושה עד שיתהפך כל מהות נפשותם וטבעיהם ליבם ודעתם לקבוע קדושת התורה בתוכם להיותם קדושים לאלוקים שיתהפכו לשלימי הנפש מוטבעים בדעת הקדושה (כאשר נתבאר למעלה), ושלימות זה ההתבררות היה צריך להיות במדבר סיני קודם שיבואו לא"י מקום קביעות הקדושה והתישבותם בנחלתם בישוב הדעת, כי אמנם זהו משמעות קדושת ארץ ישראל קדושה קבועה בארץ התחתונה שהיושבים בה הם בארץ על אדמת הקודש כל אחד בנחלתו מאת ה', לא בהתפשטות הגשמיות ובמדבר שמם (ששם מקום הצירוף והזיכרון והכשרת הנפשות לקליטת הקדושה), רק בישוב הדעת בתוך הגשמיות המזוככה כבעת העתיד אשר הארץ תהיה מקודשת בקדושה גלויה וימלא כבודו את כל הארץ, באשר שאז יהיו ישראל מקובעים בקדושת ה', ולא יהיה חציצה והסתרה בין אור ה' למציאות האדם כמו שהוא, אשר מזה ההסתרה והסתירה נובעים כל עבודות המלחמות והגלויות וצורך קושי הבירורים לעבד ולשדד אדמת הגוף מיצריו ומחומר העכור המושך את האדם אל הרע ואל היפך אור ה'.

בין השגת הנשמה לזיכרון הנפש יש מהלך ארוך, וצריך הרבה בירורים לזכך הלב

זה שאמר להם משה רבינו ע"ה בעת שקבלתם התורה בחורב נדמה לכם שנקבע בלבכם ואין שום מרחק בין המוח להלב כי אחד עשר יום מחורב והם הלכו בג' ימים כמו שמפרש רש"י ז"ל, אבל באמת יש

ישראל הם למטה מקדושת התורה והם מקבלים את קדושתם מקדושת התורה ומתבררים על ידה, אבל אמנם אין זה רק בעת ההתבררות עת ההסתרה הנסיון והבחירה קודם שישתלמו ויתקבעו בקדושת עצמם להוציא תעלומות אור קדושת ישראל שקדושתם עצמית ומטרם כל בהיותם בני אל חי סגולת חמדתו אשר הכל נברא בשבילם והם מקור מקורי כל הקדושות למעלה מעלה מכל הקדושות שכולם מקבלים קדושה והשתלמות אך על ידם. ולזה לעת העתיד כאשר יהיו ישראל מושלמים בקדושת ה' ובדעת בהיר אז לא יצטרכו ללימוד ולמלמד חיצוני, כי יהיו הם נובעים דעת וקדושה משל עצמם ונשמתם ודעתם תורה בעצמה היא תורת נפשות ישראל אשר הם עטרת תפארת ביד ה', וע"ז נתנבא הנביא על עת העתיד המקווה "כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נָאֻם ה' נִתְּנִי אֶת תּוֹרָתִי בְּקֶרֶבְךָ וְעַל לִבְךָ אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּע אֶת ה' כִּי כֻלָּם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדֻלָּתָם נָאֻם ה' (ירמיהו ל"א, ל"ב-ל"ג).

והוא כמו הנער בן המלך אשר בעודו בילדותו בטרם נשלם דעתו והיותו הרי עודו צריך עוזר מבחוץ לחנכו לגדלו ולחכמו בנימוסי מלכות וחכמה ולבנין נפשו להיותו ראוי ומוכשר למלוכה, אבל אמנם אין כל זה רק לזמן בעת קטנותו בטרם בישולו ושלימותו, שאז הוא במעמד מקבל וקטן מהם וצריך הוא להשמע להם ולהיות תלמיד תחת הדרכתם, אבל בגמר עבודת ההכנה הרי הוא המלך ולמעלה וגבוה מכולם עד גם שאין יחס וערך כלל בינו לבין מוריו ומגדליו מלפנים, בהיות שמעלתו העצמית ונזר עטרת מלכותו נובע ממקור עצמו באשר הוא בן המלך ולא הם.

ובתנא דבי אליהו (פ"ד ז"ל: "אמר לי, רבי שני דברים יש לי בלבבי ואני אוהבן אהבה גדולה, תורה וישראל, אבל אני יודע אי זה מהן קודם. אמרתי לו, דרכן של בני אדם שאומרים תורה קדומה לכל שנאמר ה' קנני ראשית דרכי, אבל אני אומר ישראל קודמין שנאמר קודש ישראל לה' ראשית תבואתו" עכ"ל. ובספר צדקת הצדיק לרבינו הכהן זלה"ה (אות קצ"ו) "ובתנא דבי אליהו רבה (פרק יד) דרכן של בני אדם לומר אהבת תורה קודמת כו' ואני אומר כו'. והוא על דרך שאמרו (מכות כב, ב) כמה טפשי אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא מקמי גברא רבא, דאצל בני אדם ספר תורה חשובה, כי כך הוא מצד בני אדם, אהבת התורה צריך להקדים להכניס בלב. וכן היה מתן תורה ואח"כ כניסה לארץ וכו'. אך מצד

דעתו של רבו וחכמת משנתו עד ארבעים שנה".

כי אמנם יש דרך ארוכה עד מאד בין ידיעת אמת מופשטת והמשכות הנשמה (שהוא החלק העליון והרם שבאדם) אל עצמיות לב האדם אשר בטבעו נפרד לתאווה יבקש והוא נמשך אל הרע, ואך בריבוי התאמצות עבודה ע"י נפילות ומכשולות שיתגלה על ידם פחיתותיו וע"י מכאוב נפשו והכרתו מנקודת ליבו התחתונה כי רע ומר העזיבה את ה' ובמרדות מכשולותיו יתהפך אט אט להתברר בכל בדקי נפשו בכל חלקיה התחתוניים הנמוכים ולהטיף בהם אור ה' עד שישתנה טבע האדם ויתהפך לגמרי ובשלימות, וזה צריך אריכות זמן כי הוא עסק קשה להפוך טבע הנפש הטבעית שמהותה וטבעה אך לגרמיה ומתאוית למה שהוא טבעה, ודרך התפעלותה שיקלט בה אור האמת בקביעות היא לא בשפת הנשמה ואור עליון (שהו"ע מתן תורה) רק בשפת הגוף בהתאמצות עבודה ובדרכי מכשולות כואבים בפירורי אורות נר מצוה לא בתורה אור (שאנינה נכנסת במקומות נמוכים חורים וסדקים), כי בין המוח הזך להתבררות הלב יש דרך ארוכה וקשה וכבר עברו עלינו שנים לאלפים ועוד לא באנו על מנוחת הלב שתהיה מבוררת בקדושה, ועל ענין זה אנו עוברים גלויות ומעברים וקשיי מכאובי נפילות וסבוכי יסורים זה אלפי שנים לעבוד האדם את האדמה אשר לוקח משם. [וכלליות הענין יובן שהו"ע חיבור תושב"כ שהוא תורת ה' מלמעלה עם תושבע"פ שהוא תורת ישראל מנפשותם מיגיעתם שתוכנה הוא בירורי הנפשות מתוך ההסתר, ועיקרה בעת הגלות והלילה כאשר האור נסתר, וקודם החטא היו שניהם צמודים ומחוברים ולא היו כשני מציאויות, והאריכות גדולה וידועה ליודעים].

מדריגת שלמה המלך הוא הקדושה הקבועה גם בעת השנייה, ואז נשפע דברי תורה בליבו גם בעת השנייה

ועל זה אמר שלמה המלך ע"ה (תהלים קנז) אם ה' לא יבנה בית וגו' אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא, היינו לידיד ה' משפיע השי"ת דברי תורה בלבו אף בעת שהוא ישן ואינו מיגע עצמו כל כך ועל עצמו אמר זה: לנפשות המבוררות משפיע הקב"ה תורה ודעת שלא ביגיעה ועבודה, רק גם בכל עת וכמו שהם בלא עבודה, וגם בעת השינה בעת מנוחתם והעדר דעתם גם אז משפיע הקב"ה עליהם דעת ורוח הקודש, כי נפשותם משכן ה' המה מכוונים פנים כנגד פנים, והוא מדריגת שלמה המלך שהיתה מלכותו שלימה כגוונא דלעתיד ולא היה צריך לעבודה וליגיעה כי היה אחדות שלום בימיו ומלכותו מלכות ה' שלימה

מרחק רב מהמוח לקביעות בלב, והמרחק היא כל המ' שנה שבמדבר וכל המכשולים שהיה להם אז, ועל ידי זה נזדכך לבם שיהיה ראויים ליכנס לארץ ישראל ולקביעות דברי תורה, כי אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם כדאיתא בגמ' (גיטין מג.), וכל הצער והסבלנות שהיה להם היה כדי שאח"כ יקבעו ד"ת בהם בקביעות גמור: זמן הימים של הליכת ישראל מחורב הר סיני (ששם קבלו את התורה ופנו בתוכם משכן לה') עד לביאתם לארץ ישראל היה צריך להיות ג' ימים אף שהמרחק היה י"א יום "נמצא בג' ימים הלכו כל אותו הדרך, וכל כך היתה שכינה מתלבטת בשבילכם למהר ביאתכם לארץ, ובשביל שקלקלתם הסב אתכם סביבות הר שעיר ארבעים שנה" (לשון רש"י), שעפ"י הסדר הישר היה צריך להיות בין קבלת התורה לכניסתם לא"י רק ג' ימים אבל מאת ה' היתה למהר ביאתם עד שהר סיני וארץ ישראל יהיו צמודים יחדיו בלא הפסק וכמערכת אחת וענין א', ומשמעות דבר זה הוא שקליטת קדושת התורה בליבות ישראל ושליומות התבררות נפשותם היה מתקיים מיד בעת קבלת התורה וצמוד יחדיו, וכענין שאז"ל עה"כ אני אמרתי אלוקים אתם ובני עליון כולכם שמצב ישראל בעת מ"ת היה מושלם לגמרי עד שהיו כמלאכי מרום בלא שום חסרון ופחיתות טבע הנפש הטבעית וגוף העכור, ואם היו נשארים במצב ההוא לא היה שולט בהם מיתה ויצר הרע, אבל מה שהיה הוא שהם לא היו יכולים להמשיך להיות עומדים קיימים במצב ההוא, כי עפ"י האמת היה זה אור עליון יותר מאמיתיות מצב נפשותם האמיתי ולא היו יכולים להמשיך אליה ונפלו מזה, כי ליבם לא היה זך ומבורר לקלוט עד תכלית דעת ה' להחזק בתוכם אור ה' בקביעות עד שלא יהיה ליבם נמשך ומתאווה לפחיתות רע, רק שבזמן הנעלה ההוא של מתן תורה היו במצב ארעי של תכלית הקדושה והדביקות לגמרי ומציאותם הפחותה היתה משותקת ובלתי נגלית ופועלת (כטבע הקטן להתבטל בפני הגדול ובעת גדלות אין קטנות), אבל מיד אח"כ נפלו שוב למקומם הטבעי הפחותה, וזהו מה שהוכיחם משה רבינו ע"ה לישראל שכל ידמו שהם שלמים ומבוררים בתכלית עד תום ושהם נמשכים אל ה' בכל הוייתם ובכל בדקי חלקי ליבם ונפשם, כי הרי ארבעים שנה עברו בין קבלת התורה (שהוא השגת האור) להכנסם בארץ (שהוא קביעות האור בליבות ישראל), מה שהיה נראה להם שיהיו צמודים יחדיו מיד זה אחר זה. וכן עוד כיוצא בזה מצינו שאמר משה לבני ישראל (דברים כ"ג) "ולא נתן יי' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה" ולשון רש"י שם מדברי רבותינו "שאין אדם עומד על סוף

בלא חסרונות וליקוים והתפרדויות והסתרות, והוא ידיד ה' בעצם ובקביעות תוכן ליבו וגם בעת השינה לא יתהפך לאיש אחר ח"ו וגם בהעדר עבודה ויגיעה קדושתו קבועה במהות עצמו ונאמן ליבו לפני ה' מלך שהשלום שלו.

ואלה יעמדו על הברכה להפצת
אור תורת רבוה"ק זיע"א

לרפואת הרב לוי מרדכי בן פייגה דבורה
לרפ"ש בתוך שאר חולי ישראל.
נתנדב ע"י משפחתו.

החפץ בעילום שמו
זכות רבינו בעל המי השלוח זיע"א תגן עליו להיושע
בכל טוב סלה

נתנדב להצלחת הבה"ח אהרן קרמר נ"י
נתנדב ע"י משפחתו.

לע"נ הרה"ח ר' יצחק מנדל ב"ר ישעיה שגור ז"ל
נלב" ע"ד תמוז תשפ"א
הונצח ע"י משפחתו שיחי'

מורשת בית
איזביצא ראדזין
ירושלים
ע"ה"ק
בש"ח"ת ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עולו והתכנשו להילולא קדישא

הננו להודיע כי לרגל יומא דהילולא קדישא החל ביוש"ק ט"ו מנחם אב
תתקיים בעזרה"ת במוצאי שב"ק פרשת ואתחנן - נחמו

סעודת הילולא

לרגל יומא דהילולא רבא של מרן רבינו בעל
ה'בית יעקב' זיעוכי"א

נשילת ידים
בעזרה"ת בשעה 23:00

בביהמ"ד רחוב מיכלין 3 בית וגן ירושלים
בברכה

מיכלין 3 בית וגן ירושלים | 9643003 | ע.ר. 580659753
Michlin 3 Bait Vegan Jerusalem | 9643003
moreshetradzin@gmail.com

השיעור השבועי

מאת ב"ק ארמו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים מאז'בנא וראדזין זיע"א

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 23:00 בלילה
בבית המדרש דרוהביטש (בגזר"ג) רחוב מלאכי 9 בעיה"ק ירושלים

בשורה טובה לדורשי ה' וטובו

בעזרה"ת בשעה טובה שיעור חדש בספרי רבוה"ק זיע"א

ע"י ב"ק ארמו"ר שליט"א,

בבית החסידים 'סטוטשין' ברחוב גבעת משה 5,
ביום שני בערב בשעה 21:00

דורשי ה' החפצים לזכות את הרבים באור תורה ולישול חלק בהוצאת הגליון, (ליזכות, לרפואה, לישועה, או לעילוי נשמה) נא לפנות למערכת
במספר 058-3256436 או ע"י כתובת מייל ri0583256436@gmail.com ושכרו הרבה מאד על פי פעלו.
כמו כן כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל יש לפנות בכתובת הנ"ל

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בנא ראדזין ע"ר